

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 101

číslo: 6

7. února 2021

Cena: 10 Kč

Zůstaňte v mé lásce:

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Dnem 18. 1. 2021 jsme vstoupili do tradičního **TÝDNE MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ** – který je nicméně vzhledem k stávajícím okolnostem dosti netradiční. Celosvětová pandemie těžce doléhá na celou společnost a ovlivňuje i to, jakým způsobem spolu můžeme slavit bohoslužby, modlit se a slyšet Boží slovo. Motto letošního ročníku Týdne modliteb je inspirováno verši z Janova evangelia „**Zůstaňte v mé lásce a ponesejte hojné ovoce.**“ (J 15,5-9) Láska, kterou si jako děti téhož nebeského Otce a jako následovníci téhož Pána vzájemně prokazujeme, může mít nejrůznější podoby. Modlíme se za sebe navzájem, prokazujeme si skutky milosrdenství a hledáme cesty jedni k druhým.

Ekumenická rada církví spolu s Českou biskupskou konferencí zahájila Týden modliteb v pondělí 18. 1. společnou bohoslužbou církevních představitelů ve sboru Církve bratrské na Žižkově, která se uskutečnila bez účasti veřejnosti, ale byla online přenášena přímým přenosem na Facebooku a YouTube (youtu.be/nl9nSG2xC-Q). Přítomni byli předseda ERC v ČR a synodní senior Českobratrské církve evangelické Daniel Ženatý, superintendentka Evangelické církve metodistické Ivana Procházková, biskup ECAV v ČR Marián Čop, biskup Slezské církve evangelické a. v. Tomáš Tyrlik, ředitel pro sborovou práci Armády spásy mj. Henk van Hattem, 1. místopředseda rady Církve bratrské Petr Raus, tajemník Výkonného výboru BJB Jan Jackanič, tajemník arcibiskupa pravoslavné církve v ČR pro vztahy s veřejností Alexandr Lukanič, plzeňský biskup ŘKC Tomáš Holub a generální sekretář ERC v ČR Petr Jan Vinš. Za naši církev československou husitskou se zúčastnil patriarcha-správce církve Tomáš Butta.

red

Nést ovoce pro Pána vinice

Kázání Dominika Dostála při studentské ekumenické slavnosti pořádané ve sboru náboženské obce naší církve v Praze na Vinohradech

Děkujeme Bohu, že se dnes smíme alespoň takto shromáždit jako ratolesti kolem jediného kmene naší víry. Právě jsme slyšeli Ježíšovy instrukce určené jeho učedníkům. Jedna z těchto instrukcí, „zůstaňte v mé lásce a ponesejte hojné ovoce“, se stala mottem letošního modlitebního úsilí za jednotu nás křesťanů.

Zvolený verš se ve vybraném textovém oddíle výrazně opakuje jako refrén zdůrazňující potřebu setrvalosti při Kristu. V struktuře narativu Janova evangelia jsou právě slyšená slova součástí Ježíšovy řeči na rozloučenou. Jidáš se svojí skývou chleba se již odebral na cestu zrady a Ježíšovi zbývá pár posledních chvil, ve kterých se pokouší předpřipravit své následovníky na budoucí události, kterým budou muset čelit bez opory Ježíšovy přítomnosti. Okolnosti, do nichž Ježíšova slova vstupují, se v evangelijním příběhu za malý okamžik vyjeví jako okolnosti ryze tragického charakteru; Ježíš bude zatčen a popraven. Navzdory tomu je však jeho řeč plná soucitu, naděje a především povzbuzení pro jeho učedníky. Obraz spojující Krista s učedníky jako kmen s ratolestmi nás ne náhodou zavádí do prostoru vinice. Ta je v Tanachu nejen místem radosti a veselí, ale také místem podléhajícím pečlivé pozornosti jejího majitele, jenž i dnes musí vynaložit značné úsilí k získání žádaných plodů. Radosti a veselí tak na vinici předchází námaha, spojená s obavou o budoucí úrodu. Zdá se, že prostor vinného sadu jistým způsobem odráží Ježíšovo niterné naladění, které se v Janově evangeliu překvapivě zcela nevyvážene lidsky strachuje o budoucnost toho, co svým vystoupením zasel a co ho bude v blízké době stát život. Ostatně v celé dlouhé řeči na rozloučenou, která tvoří nejvlastnější kontext naší perikopy, předjímá Ježíš budoucí situaci učedníků, kteří se ocitnou bez svého vůdce v pozici pronásledovaných světem.

Zdrojem jejich útěchy a povzbuzení v těžkých, a to nejen tehdejších, časech má být dle Ježíšových slov společenství – avšak ne pouze ve vztahu mezi jednotlivcem a Kristem (tak jak je tomu v případě křesťanské mystiky), ale především ve vztahu mezi učedníky navzájem. Každý z přítomných apoštolů se v Ježíšově řeči směl legitimně ztotožnit s jednou jednotlivou ratolestí vinného kmene. Tak jako jedinečná osobnostní identita každého apoštola zakládá jejich vzájemnou rozdílnost, tak skutečnost jejich vyvolení ke vstřípení do kmene Kristova těla představuje základ jejich vzájemné jednoty. Neboť

každá ratolest, v níž spatřujeme jedinečnou interpretaci události zjevení Ježíše Krista, je od okamžiku svého vstřípení sycena toutéž mízou Kristovy krve. Podobně jako každý z učedníků nahlížel na Krista ze své neopakovatelné perspektivy, o čemž mimo jiné svědčí čtyři evangelijní podání Kristova díla, tak i současné církve ukazují každá svým specifickým způsobem na jediný zdroj své spásy.

Žádné dvě ratolesti vinné révy nejsou totožné, a přesto v jejich struktuře nacházíme tytéž vzorce, které z nich činí křesťanskou církev. Úvahy padlé lidské existence tíhnoucí k tomu, tyto ratolesti mezi sebou poměřovat z hlediska velikosti, délky, rozvětvenosti, tloušťky příchycení ke kmeni, pořadí jejich růstu či snad počtu vinných listů – tyto lidské úvahy nehrají v Ježíšově řeči vůbec žádnou roli, neboť význam této perikopy propůjčuje Ježíšova touha udržet každou z těchto ratolestí u sebe.

Ježíšovo sebe přirovnání se k vinnému kmeni není pouhou rétorickou ozdobou jeho promluvy, ale závažným zjevitelským výrokem uvozeným zjevitelskou formulí „Já jsem.“ Pomocí obrazného přirovnání Ježíš definuje vzájemný poměr tří následujících členů: a to své osoby, osoby Hospodina a svých učedníků. Řeč klade silný důraz na nutnost pevného sepětí ratolestí s kmenem, tj. sepětí učedníků se svým mistrem, bez něhož nejsou

Pokračování na str. 3

Ekumenická studentská slavnost tentokrát na Vinohradech

V úterý 19. ledna se v Husově sboru CČSH na Vinohradech konala Ekumenická studentská slavnost, kterou organizuje každoročně Církve československá husitská ve spolupráci s Ekumenickou radou církví v ČR v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Tento rok byly vybrány texty: Žalm 103, 1 K 1,10-13a, J 15,1-17. Kázáním posloužil doktorand HTF UK bratr Dominik Dostál (přinášíme v tomto čísle) a dále sloužili studenti za KTF UK, ETF UK, VŠZSP a VOŠ HITS, JABOK a IES.

red

Vláda Spojených států bude velmi pestrá také z hlediska náboženství

Média zahraniční i česká si při představování budoucí vlády Spojených států všímají její gendrové vyváženosti a rasové a etnické různosti jejích členů. Náboženský infoservis tyto zprávy doplňuje informací o pestrosti náboženské příslušnosti těch, kdo budou mít v rukou výkonnou moc Spojených států amerických.

Nejdříve ale připomeňme, že kabinet sestává z viceprezidenta, patnácti ministrů a osmi ředitelů agentur (ředitelů úřadů, které má prezident k dispozici, je ale více). Tentokrát bude ve vládě šest Afroameričanů, čtyři Hispánci, tři Američané asijského původu a jeden příslušník etnika původních amerických obyvatel. Polovinu kabinetu by měly tvořit ženy.

Ne všichni členové vlády se výslovně hlásí k některé z náboženských tradic. Je ale jasné, že většinu budou v kabinetu tvořit katolíci. Mělo by jich být nejméně osm. Nábožensky nejvýraznější mezi nimi je budoucí ministr práce Marty Walsh, dlouholetý vedoucí odborové organizace a dosavadní starosta Bostonu, který své veřejné projevy často začíná slovy „Buď vůle tvá“, nebo dokonce celým Otčenášem, a u nějž je často možné vidět růženec. Také prezident Joe Biden je od dětství katolíkem, takže přítomnost katolíků v jeho vládě bylo možné očekávat.

Možná větším překvapením je počet praktikujících Židů v budoucí vládě:

Dokončení na str. 4

Bůh je láska

Apoštol Jan, miláček Páně, později přezdívaný teolog, nám ve svém listu zanechal toto zásadní vyznání: „*Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm*“ (1 Jan 4,16).

Kdyby se nám ztratil celý Nový zákon a měla by být z něho lidstvu zachována jedna jediná věta, myslím si, že by to byla tato: „Bůh je láska.“ I když ji v evangeliu nikde nenajdeme, neznamená to, že ji Ježíš nikdy neřekl. Spíše naopak. Výpověď „Bůh je láska“ totiž v celé své šíři a hloubce vyjadřuje

smysl, podstatu a ducha Kristova evangelia.

Možná si to ne tak docela uvědomujeme, ale skutečnost, že Bůh je láska, je pro lidský rod fundamentální zpráva. Ta nejdůležitější informace, jakou kdy lidstvo dostalo. Představte si, že by Bůh nebyl láska, byl by projevem a ztělesněním zloby, hněvu a nenávisti. A my bychom měli směřovat k tomu, co říkal Friedrich Nietzsche: Silnější vůle vítězí. Stvořitelem vesmíru by byl tyran a účelem života by bylo zotročování a utrpení. Evoluce by

směřovala k despotismu.

„Bůh je láska“ – je ve všech ohledech průlomová výpověď a v jistém smyslu i šokující. Žádný filosof, prorok ani osvícený guru před Kristem s ničím podobným nepřišli. Židovští proroci, indiští ani řečtí myslitelé nesdělili nic, co by se tomu přibližovalo. Nový zákon naproti tomu ve třech slovech vyjádřil nekonečnou Boží velikost, Boží krásu, Boží univerzální aspekt milosrdenství a spásy, a dokonce celé mysterium na Golgotě. Kristova oběť na kříži znamená dotažení zjevené pravdy „Bůh je láska“ do dokonalosti. Vertikální i horizontální. Láska sestupující z nebes a láska ke každému člověku, ke všem národům, k celému lidstvu. To je Kristův kříž.

Apoštol Jan nám dává jasný návod: k BOHU, který je LÁSKA, se můžeme přiblížit jedině nezištnou a bezpodmínečnou láskou ke každému člověku a k celému stvoření.

Juraj Jordán Dovala
Chrám uprostřed tržiště

Nad Písmem

V Božím světě není nebytí

Mk 1,29-39

Jsmo stále na začátku Ježíšova veřejného působení, jeho veřejné činnosti. Jeho úspěchy v léčení a uzdravování tělesných, ale i duševních nemocí naznačují, že by měl lidem sloužit jako lékař. Ježíš má ale jasno o tom, co je vůle jeho Otce. Ježíšovým úkolem je kázat, zvěstovat království Boží! A ani nám, vyznavačům – křesťanům, to dodnes zcela zřejmě není. To bychom si s takovou opravdovostí nesměli přát často: Hlavně zdraví! A dodávat: Co jiného bychom si měli přát – hlavně zdraví.

Zdraví je jistě důležité, velmi důležité. Tuto důležitost Ježíš potvrdil tím, že uzdravoval.

Ale? Co když to zdraví není? Co když není ani naděje na uzdravení? To už je život bezcenný?

A vlastně většinou každý z nás má nějaké zdravotní potíže. Nám má být jasné, že nad tělesné zdraví je důležitější, aby byl člověk zakotven v duchovní hlubině, ve víře v Boha, ve víře v život věčný. Co je platné člověku být plně zdravý, a přitom nevědět, komu patří, kdo je mým Pánem, kam směřuje můj život. Víra nám na všechny tyto otázky odpovídá. Ježíš na prvním místě neuzdravuje, ale zvěstuje vůli Boží.

Ve vstupních verších v knize Izajáš čteme: Hospodin dává zemleným sílu a dostatek odvahy bezmocnému... Ve světle Nového zákona je toto přesvědčení proroka o mnoho odvážnější a radostnější. Víra nám dává spočinout v živém Bohu a živý Bůh je všudy-přítomný, žije v nás. Jenom nedostatek našeho lidského pohledu, naše lidská omezenost nám nedovoluje vidět zemi věčně živých, protože my ji máme ohraničenu smrtí! Ale za touto hraniční čarou je neskonale větší říše a z té se člověk nevrací!

V BOŽÍM SVĚTĚ NENÍ NE-

A stříbrný peníz...

Noc je vlídná

Mám rád noc
jen s malým světýlkem u postele
bludičkou
jak na konci cesty domů
cesty temnou alejí
cestou
kdy rozumíš už věcem
které jsou pojednou blíž
a myšlenky zpomalí
rozmlouváš s poutníky
kteří už dorazili
do zahrad věčných spáčů

Noc je vlídná přítelkyně
přivádí tiché sestry času
Vzpomínky
na vůně i tóny
uplynulých let
tiše a mlčky naslouchá
všemu
co zůstalo skryto
za oponou dnů
jež uplynuly
amen

Z připravované sbírky Stanislava Kubína

Komise Víra a řád SRC vydává eseje na témata „Láska a svědectví“ a „Pěstujte a pečujte“

Komise Víra a řád Světové rady církví (SRC) vydala 18. ledna dva nové eseje: „*Láska a svědectví: velebení pokoje Pána Ježíše Krista v nábožensky pluralitním světě*“ a „*Pěstujte a pečujte: ekumenická teologie spravedlnosti pro stvoření a v jeho rámci*“.

První esej, „Láska a svědectví“ si klade za cíl uceleněji rozvinout postřehy v dokumentu „Pojďte a pohleďte“, teologickém pozvání na Pout' spravedlnosti a míru, a to ve vztahu k míru a náboženské pluralitě.

Snaží se integrovat postřehy členských církví SRC a dalších a ptá se, co mohou naše mnohé tradice společně vyjádřit o vztahu k jiným náboženstvím, která se nutně stanou součástí naší pouti vstřícné viditelné jednotě.

„Pěstujte a pečujte“ se zaměřuje na problém klimatické nouze a ukazuje, že cesta církví k viditelné jednotě musí zahrnovat nepřetržitý dialog s teologií spravedlnosti pro stvoření a v jeho rámci, a hledat způsoby, jak plody tohoto dialogu uvést do praxe.

Tento teologický text se snaží názorně ukázat, jak může být odhodlaná reakce na ničení životního prostředí v naší době motivována křesťanskou vírou v Boha Stvořitele, Spasitele a Posvětitel.

přeložila Kateřina Vítková
zdroj: www.oikoumene.org

Z kazatelského plánu

Pátá neděle po Zjevení

Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy.

(Žalm 95,1)

První čtení: Izajáš 40,21-31

Tužby pro dobu po Zjevení

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom Božím slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Panovníku Hospodine, ty dáváš slabým sílu a nemocným uzdravení. Učiň z nás posly své lásky a pokoje, aby se evangelium rozšířilo do všech končin země! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 9,16-23

Evangelium: Marek 1,29-39

Verš k obětování: Žalm 142,6

Verše k požehnání: Lukáš 6,18-19

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, v tobě nalézáme pokoj nad každé pomýšlení! Nás všechny, kdo jsme se podíleli na dnešní svátostné hostině chleba a kalicha, učiň nástroji svého pokoje ve světě. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 6, 51, 78, 85, 102, 289

BYTÍ! Živé a mrtvé známe jenom my. A Ježíš odmítá jakékoli spekulace „o tom, co bude potom“. Ani smrt nás před Bohem neskryje. Každý bude jednou před Bohem stát. A to má být varování. Ani smrt nás od Boha neodloučí. A to je naše radostná naděje.

Vraťme se k přečtenému příběhu. Ježíš vstoupil do Petrova domu a spatřil jeho nemocnou tchýni, kterou uzdravil. A my máme především slyšet, že ona vstala a obsluhovala svého Zachránce. Ježíš vstupuje, zasahuje a vkládá se do našich údělů. A člověk, takto Bohem zasažený – odpovídá. Jak odpovídáme? Nemusím říkat, že Pánu Bohu odpovídáme různě. To se ptejme každý sám sebe. Petrova tchýně odpovídá příkladně: službou.

My všichni máme různé neduhy, my všichni máme různá trápení. Víme, že Ježíš zbavuje neduhů? Víme, že Ježíš zbavuje trápení? A způsobů, jakými si nás vyhledává, je právě tolik jako těch našich neduhů. Jsme však nevnímaví, neteční. Neumíme jít Kristu vstříc! Už od počátku, kdy se Bůh zjevil svému lidu, ujišťoval: Já jsem tvůj lékař. A to se nezměnilo, ani když přišel ve svém Synu. Zase se ozýval: Jsem tvůj lékař. Ježíš si do-

vedl poradit s každou nemocí. Bůh se nezměnil, ale nás od něj odvedla nevěra, lidská pýcha, domýšlivost a naše soběstačnost. Nestačí vědět, že máme největšího, všemocného Pána a že v Bibli máme ideální pokyny pro život. Musíme se vši mocí snažit tyto pokyny vkládat do všedních dnů a Krista následovat! Slovo Boží plnit!

Opravdově věřit znamená zvolit cestu uzdravení v Kristu, cestu bezpečí v obecenství s Bohem. Je to možné v Duchu svatém, ale není to snadné. Chybí nám odvaha a necháváme se odrazovat příležitostmi a věcmi, o kterých dobře víme, o kterých se časem stejně přesvědčíme – jak byly malicherné. Opravdový pokoj duše nenajdou ti, kdo pod slovem „štěstí“ vidí jen možnost a požadavek k užívání všeho, co člověku nabízí svět. Už jsme se přece přesvědčili, že co svět nabízí, je dočasné, pomíjivé a časem se to často obrací proti člověku samotnému. A nesmíme zapomenout, že zdraví duchovní je nejdůležitější podmínkou zdraví tělesného. Usilujme o smíření s Bohem. Prosme Pána o dar víry. A přemýšlejme o tom, jak Bohu sloužíme!

Věra Říhová

Četli jsme, že se Ježíš vzdalil, aby se modlil.

Modleme se! Modlitba nás osvobozuje,
uvádí nás do obecenství s Bohem.

Apoštol nám dává v listu Korintským krásný příklad:
Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium, nemohu jinak,
běda mně, kdybych nekázal.

Modleme se za naše osobní obecenství s Bohem.

Modlitba osvobozuje.

A jestliže nás Bůh v Kristu osvobozuje z našich trápení,

pak to znamená jedno:

VSTÁT A SLOUŽIT MU!

Amen.

Nést ovoce pro Pána vinice

Pokračování ze str. 1

schopni sami o sobě nést ovoce, ba dokonce sesychají a odsuzují sami sebe k brzké zkáze vycházející z Hospodinova ozdravného jednání, který každou zplnělou ratolest odřezává od jejího životodárného kmene. Životodárným zdrojem tohoto sepětí Krista s jeho církví je Ježíšovo slovo, které je ztotožněno se slovem Božím. Důsledek slyšení Ježíšových slov vede k očistě každé jednotlivé ratolesti, jíž je tímto darován plodivý potenciál. Tato Ježíšova metafora vinné révy dosahuje skutečné zjevitelské dimenze, jež osvětluje relaci mezi Hospodinem a Kristem, tento poměr synovství zmocňuje Ježíše k aktu uzavření Nové smlouvy mezi Hospodinem a jeho lidem. Ve středu této smlouvy nestojí více Mojžíšův zákon zachycený do kamene, ale samotná postava Mesiáše, z jehož prolité krve povstává křesťanská církev.

Postava Hospodina, které je v tomto obraze vyčleněna role vinaře, se ratolesti napojených na Ježíše Krista svým vinařským nožem ani nedotkne, neboť: „vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil.“ Očistný zákrok odstranění vedlejších letorostů, potřebný k zajištění maximální úrody, není v případě ratolesti napojených na kmen Ježíše Krista třeba, jelikož míza tohoto kmene sama způsobuje to, že všechny jeho ratolesti jsou plodné a dosahují toho nejlepšího možného tvaru, a tak zaniká nutnost vnější regulace jejich růstu. Zůstávají-li církve v Kristu syceny jeho zákonem lásky, pak smí překročit Hospodinovu smlouvu s Izraelem, která vnějšími očistnými halachickými pravidly dosahuje téhož účinku jako Kristova slova. Cílem obou těchto cest je připravenost nést ovoce pro Pána vinice. Nejeví-li réva známky nutnosti očisty a nese-li plody, pak je ušetřena vinařova nože halachické smlouvy, jenž slouží k péči o sousední vinné kmeny abrahámovských náboženství.

Ježíš jakožto ideální vinná réva vynakládá veškeré své úsilí, aby jeho následovníci rostli podle vinařových představ, a usiluje tak o dokonalou podobu lidského společenství, z níž se vinař může těšit. Důvod k jeho radosti mu poskytuje především hojná sklizeň, kterou

může volně disponovat. A to nejen směrem dovnitř za účelem zachování a rozmnožení vinice, ale i směrem ven k napojení a potěšení myslí kolemjdoucích, jež cesta zavede do blízkosti Hospodinova vinohradu.

Zbují-li však ratolesti natolik, že sama sebe začne vnímat jako nejlepší část celku, pak se zpronevří Kristovu příkazu: „Toto je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem miloval já vás.“

Právě ztrátou lásky k ostatním, byť i na úkor domnělé sebevětší lásky ke kmeni, se tato ratolest odsuzuje k zániku, neboť Kristus nepřikazuje „Milujte mě, jako jsem miloval já vás“ ale „milujte se navzájem, jako jsem miloval já vás!“ Očišťující slyšení Božího slova musí být nutně doprovázeno jeho dodržováním, jinak se jeho proměňující moc v církvi zcela míjí účinkem. Viditelným znakem setrvávání Kristovy lásky v církvi má být právě láska církevních společenství vůči sobě navzájem. Copak se snad apoštolové považovali vzájemně za konkurenty? Vlastně ano, ale už tenkrát Kristovo slovo tuto obecnou lidskou tendenci uzemnilo výrokem: „*Kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem.*“

Naše církevní společenství jsou vyvolena k vzájemné službě, neboť pouze tak jim bude dopřáno trvale nést své ovoce.

Dominik Dostál

Z názorů našich čtenářů

Ekumena, anonymní alkoholici a dno

V poslední době se mi spojily tři příběhy, které jsem poznal během svého kazatelského putování po církvi, které se nedávno završilo. První příběh. V modlitebně jednoho severomoravského města se scházejí oddělené věřící dvou sobě velmi blízkých církví. Bratři faráři se domluví, že jednou přijede jeden, po druhé druhý. Vytvoří kompromisní bohoslužebný rámec. Dopadá to tak, že na bohoslužby přichází pouze věřící denominace právě sloužícího kazatele.

Příběh druhý. V malém městečku v Sudetech, stíženém nezaměstnaností, sociálními problémy, vykořeněností, se ve stejném prostoru schází dvě společenství. Ani jedno nemá vlastního kazatele. Tříkrát do měsíce jsou tam bohoslužby jedné církve. Jedenkrát do měsíce se konají bohoslužby církve druhé. Přičemž těchto bohoslužeb by se měli zúčastnit i věřící druhé denominace. Dopadá to tak, že věřící obou denominací jsou ochotni se účastnit pouze bohoslužeb vlastní církve.

Příběh třetí. V menším okresním městě se ob jednu ulici nacházejí dvě malá společenství dvou v ekumenu asi nejbližších církví. Budoucnost obou společenství je problematická. Jedno společenství si nemůže dovolit svého kazatele. To druhé k tomu spěje. V jednom společenství slouží kazatel, který předtím

sloužil i v druhé církvi. Přijde návrh, aby se onen kazatel stal o obě společenství a aby obě společenství více spolupracovala. To však i přes vyznání, že věříme v jednu svatou všeobecnou církev a přes leuenberskou konkordii narazí na odpor nadřízených orgánů, které chtějí, aby pokračovaly dosavadní formy práce. Takže to dopadá tak, že v onom městě jsou ob jednu ulici dvě malá společenství, která nemají vlastního kazatele. Do každého z nich musí z okolí dojíždět kazatelé, kteří jsou už tak dost vytíženi. Onen kazatel, který byl ochoten sloužit oběma společenstvím, se vydává raději do civilního zaměstnání...

O čem tyto příběhy svědčí? Nejsou církve v příliš velké míře samy sobě účelem ve své vlastní podobě a tradici? Nejsou příliš závislé na vnějších formách? Uvědomují si, že jim má jít o to samé – zvěstování evangelia především činy a když je potřeba, tak i slovy a doprovázením potřebných?

Pokud jsou závislé na vnějších formách a zapominají na obsah, který mají nést, je to závislost. Závislost se dá definovat i jako porucha vnímání reality, řešení problémů nesprávnými prostředky. Nemělo by být účelem existence církvi doprovázení oněch příslovečných vdov a sirotků, těch, kdo hledají orientaci, duchovně hledajících? To

církve svojí roztržitostí a neschopností spolupracovat nenaplnují. Potom to vypadá tak, že ve městě, kde je jedenáct denominací, páchají dva starší lidé společně sebevraždu kvůli strachu z osamělosti a utrpení v budoucnosti.

Nejsou tedy církve závislé na své vnější podobě, tradici, negativním vymezování se vůči odlišnostem? Pokud ano, jsou zde odborníci na závislosti. Velmi úspěšní jsou v léčbě závislosti, v tomto případě alkoholové, anonymní alkoholici. Ti pomáhají závislým lidem až poté, co padnou na dno. Je tedy možné, že církve a společenství trpící závislostmi čeká cesta na dno. Poté se zbaví závislosti na vnějších formách a na negativním vymezování se, lpění na vlastní domnělé jedinečnosti. Potom snad jednou nastoupí cestu ke spolupráci a věrohodnosti pro své okolí – cestu evangelia Ježíše Krista, který se skláněl k potřebným.

Kolem nás je spousta duchovně hledajících a vyprahlých lidí, pro které je církev nesrozumitelná, nepřijatelná, a tito lidé jsou pro církev samu často podezřelí vetřelci. Mám dojem, že pro církve jsou zajímaví pouze tehdy, pokud si je může přetvořit k obrazu svému. Aneb jak pravila jedna mně velmi drahá osoba: „Je to hlavně o vnější fasádě.“

Marek Ryšánek

Co čekáme?

Z řady silvestrovských přání k mým sedmdesátinám by některá cenzurou Českého zápasu pro svou rozveselenost asi neprošla. Vybrala jsem však dvě, která v sobě nesou poselství pro nás všechny. Ministr dnes asi nejtěžšího rezortu (známe se čtyřicet let a je to stále slušný člověk) napsal: „... přeju si, aby nás co nejdříve přežilo příští rok ve zdraví; aby pak ta epidemie mohla mít nějaký smysl. Něco se změní... my se změníme a budeme možná lépe pokračovat v práci...“

Kéž by! Ale nevím, nevím. Pandemie španělské chřipky nás nezměnila. Přišla ještě horší válka než ta první. Ani Osvětím svět nezměnila - kolik utajených gulagů se vynořilo a vynořuje?! Sovětské tanky v roce 68? Za chvíli všichni drželi ústa i krok. A cinkání klíči v roce 89?

Krise v lidských dějinách nejsou pilulkou, kterou spolkneme, horečka klesne, společnost jest uzdravena a kráčí k světlým zítřkům. To si dnes mohou myslet snad jen mládežnickí aktivisté všeho druhu. Pozor na ně!

Krise jsou otevřená možnost a nabídnutá příležitost, které čekají na reakci našeho organismu - jako v nemoci. Co já člověk s tím udělám? Zmátořím se? Změní mě ta zkušenost? Začnu poučen já sám se sebou něco dělat? Změním já svůj pohled na svět, na život, na bližní, na sebe? A přinese tahle má dřina na změně mého vidění a chápání věci života ovoce?

Pak přišla SMS od skvělého a nesmírně pracovitého historika naší církve: „Přeji nám, ať jsme otevřeni pro Boží sklonění mezi nás jako ti Bilkovi Slepci, kteří nevidí, ale touží a snad i tuší...“

Ted' se to sepnulo! Bez iluzí - zatím jsme opravdu jak ti pomalu se probouzející a prohlédající slepci. Kéž aspoň takhle nám všechno pomalu dochází. Kéž by!

Jenomže my očekáváme od injekcí, že se hned budeme moci vrhnout do hospod, obchodáků, prostě do všeho jako předtím. „Show must go on!“ Smysl všeho nám opět unikne mezi prsty a opět promarníme možnost prohlédnout a šanci nabídnutou k proměně změnit ve skutečnost.

Ježíš přišel přece taky jako nabídka k proměně: „Pojd' za mnou, já jsem ta cesta, pravda i život... neboj se.“ Co myslíte: vyšlo mu to? Ještě že ta Ježíšova nabídka stále trvá. Trvá navzdory všem epidemiím našich hříchů a nedostatečností. Bůh je trpělivý a dlouho setrvávající v milosrdenství. Díky, Bože!

Jana Šilerová

Návrat v čase

Kdo by to nechtěl vyzkoušet? Ale kdyby šlo o krk, tak se hned vrátit do „ted“.

Myslím na to, když vidím protesty proti „nesvobodě“, rouškám, zavřeným hospodám, omezeným kontaktům atd. Podle tváří jsou to až na výjimky lidé pod čtyřicet i méně. Samí mladí. Ročníky, které o nesvobodě nic nevědí, protože se narodily nebo byly v pubertě, když se před třiceti lety začala z totality bolestivě klubat demokracie. Zvykli si nadávat a kritizovat všechno, protože už mohli. Mohli studovat a číst, co chtěli, cestovat, kam chtěli, o globálním mediálním propojení nemluvě. Nesvobodu nezažili. Proto si neváží svobody. O tomhle by jim měl vykládat expolitik VK pyšný na svou „občanskou neposlušnost“. VK byl totiž občansky velmi poslušný v časech, kdy byl Václav Havel ve vězení.

Generace našich předků, rodičů i prarodičů by se nám smály a záviděly! Co by oni dali za „nesvobodu v roušce“ bez hospod, lyžování a shopování. Tady na Slezsku o Vánocích 1938-39 byli obsazeni Polskem a do hodiny museli opustit své domovy, domy, hospodářství (i hospody!), do jedné ruky ozdobený vánoční stromek a do druhé děcka a na káře hrnce i rance s šatstvem. A hybaj Ostravica granica! V našem Husově sboru byla konírna. Ještě v sedmdesátých letech jsem pochovávala lidi, kteří za příslušnost k naší církvi byli na tehdejších místním úřadě bičováni.

Pak to vylepšili Němci. Obsadili Polsko i nás. Denně chodím kolem pomníku se jmény obětí druhé světové války - partyzáni i piloti z RAF. A v kostele vzpomínáme na ty, jejichž rodiče podepsali „volkslistu“ netušice, že jejich synové narukují za wermacht a padnou u Stalingradu... Židovští sousedé mizeli v nenávratnu, stanné právo a popravy. Jídlo na přiděl byl jen detail. Naši předkové, tehdy mladí, prarodiče, rodiče, to nesli, unesli, prožili a přežili. A proto jsme tady!

Dějiny světa našťestí nejsou jenom dějinami lidí. Jsou to dějiny a děje Boží. My „scenáři“ Stvořitele světa velmi často přepisujeme po svém. A pak se děje nejedna Osvětím. Linku dějin Boží spásy však nelze přeškrtnout. V tom byla nosná síla naděje našich předků.

Co drží nás?

Děkujeme Bohu, že osnova jeho plánu se světem a člověkem se pozvolna naplňuje.

Jana Šilerová

Z ekumeny

Společná ekumenická bohoslužba představitelů církví v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů.

Foto: sestřih z YouTube přenosu ERC.

Zprávy

LINKA DUCHOVNÍ POMOCI

TRÁPÍ VÁS OTÁZKY OHLEDNĚ SMYSLU ŽIVOTA A VÍRY?
POTŘEBUJETE DUCHOVNÍ PODPORU?

VOLEJTE: 222 766 099
KAŽDOU STŘEDU: 8.00 - 20.00

JSME TU PRO VÁS.
VÍCE NA: WWW.HUSITSKADIAGONIE.CZ

HUSITSKÁ DIAKONIE

KRIZOVÁ LINKA

OCITLI JSTE SE V TĚŽKÉ ŽIVOTNÍ SITUACI?
CHCETE SI O SVÝCH PROBLÉMECH ANONYMNĚ POPOVÍDAT?

VOLEJTE: 222 766 030
KAŽDÉ ÚTERÝ A ČTVRTEK:
10.00 – 12.00 A 16.00 – 20.00

NEJSTE SAMI.
JSME TU PRO VÁS.
VÍCE NA: WWW.HUSITSKADIAGONIE.CZ

HUSITSKÁ DIAKONIE

Seminář společnosti Veritas

VERITAS, historická společnost pro aktualizaci odkazu české reformace, pořádá seminář s tématem z loňských neuskutečněných setkání: „Význam Karla II. z Lichtenštejna pro dějiny Moravy v širších souvislostech“. Osobnost olomouckého biskupa z barokní doby připomenou svými přednáškami doc. Eva Melmuková a ThDr. Petr Melmuk. Seminář se bude konat jako obvykle v Pardubicích v sálku na faře ČCE v ulici Sladkovského č. 638, a to v sobotu 20. března 2021 v 10 hodin. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

V případě vládních omezení budou přednášky ve stejný čas k dispozici živě na webu společnosti VERITAS.

L. Havlíčková

Martina Viktorie Kopecká v Show Jana Krause

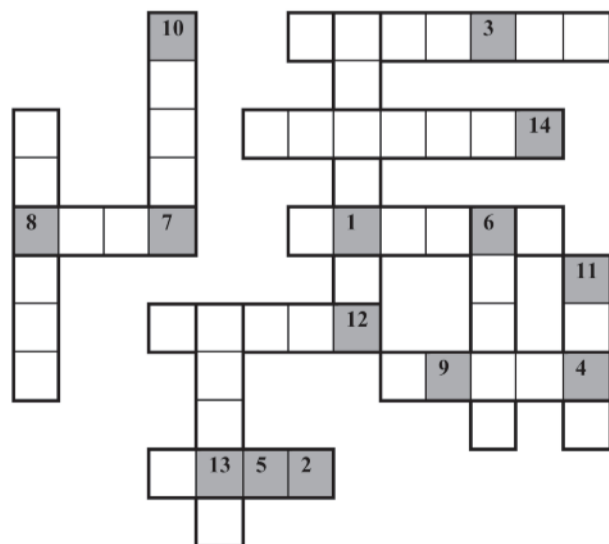
V rozhovoru s Janem Krausem v jeho show vystoupila sestra farářka Martina Viktorie Kopecká, duchovní náboženské obce CČSH Praha - Staré Město a Strašnice, spolu s ostatními hosty (Adéla a Dalibor Gondíkoví, Prokop Zach) dne 13. ledna 2021. Pořad je k vidění na internetových stránkách televize Prima. **red**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Uzdravování nemocných

Podaří-li se vám vepsat správně do doplňovačky příklady různých neduhů, dozvíte se, co je podmínkou pro úspěšné uzdravování Pánem Ježíšem.

7 písmen
horečka, ochrnutí, posedlí

6 písmen
duchové, záněty

5 písmen
hluší, lepra, nádor, slepí, vředy

4 písmena
němí, úraz, vry

(Řešení z minulého čísla: Pověst o Ježíšovi se rychle rozšířila po celé galilejské krajině.)

Jana Krajčířiková

Vláda Spojených států bude velmi pestrá také z hlediska náboženství

Pokračování ze str. 1

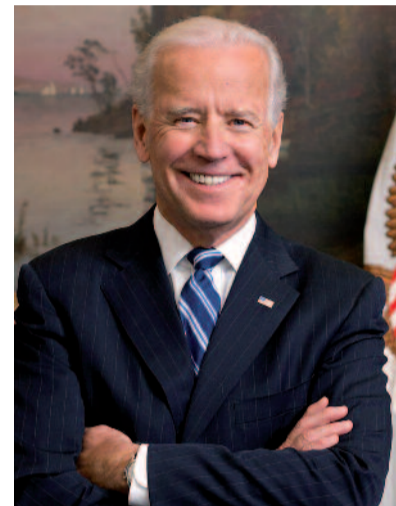
bude jich nejméně pět. Dva z nich – Antony Blinken a Alejandro Mayorkas – jsou dětmi těch, kdo přežili šoa. Matka Latinoameričana Alejandra Mayorkase (který bude mít odpovědnost za národní bezpečnost) byla rumunská Židovka, která po šoa odešla na Kubu, Blinkenův nevlastní otec byl polským Židem, osvobozeným z koncentračního tábora v Bavorsku Američany. Blinkenova židovská matka uprchla jako děvče do Spojených států před komunisty z Maďarska. Tyto Blinkenovy etnické kořeny a rodinné zkušenosti se zdají být vhodnou výbavou pro budoucího ministra zahraničí. K vlivným příslušníkům judaismu v nové americké exekutivě je potřeba připočítat i manžela viceprezidentky Kamaly Harrisové. Právník Douglas Emhoff patří k židovskému společenství a vychovává své děti z prvního manželství v této víře.

Ve stejném článku je také uvedeno, že náboženské kořeny Harrisové jsou různorodé, ale ona sama se počítá k černým baptistům. K této kategorii protestantských církví se hlásí i Afroameričanka Marcia Fudgeová, která bude mít v kabinetu na starost bytovou výstavbu a rozvoj měst. Aktivním protestantem, příslušníkem episkopální církve, je Pete Buttigieg, budoucí ministr dopravy. V primárkách byl Bidenovým soupeřem a velmi otevřeně hovořil o své víře.

Rodiče Neery Tandenové, budoucí ředitelky Úřadu pro řízení a rozpočet, jsou indickými imigranty a sama Tandenová se snad považuje za hinduistku. Do vlády se někdy počítá i ředitel zdravotní služby; pokud bychom tak učinili, pak Vivek Murthy bude druhým hinduistou. Indické kořeny má i viceprezidentka, ale ta – jak je řečeno výše – převzala duchovní dědictví otce a považuje se za baptistku.

Zástupci některých náboženských tradic v této pestré společnosti chybějí. Patrně nepřekvapí absence muslimů ve vládě, protože muslimové tvoří jen asi 1 % americké populace. Šokující je spíše totální absence bílých evangelikálů, a to zvláště v protikladu k počtu ministrů a dalších vysokých úředníků za vlády Donalda Trumpa. Je také potřeba vzít v úvahu skutečnost, že mezi Američany je bílých evangelikálů asi 15 %. V tomto bodě se zdá, že předchozí demokratický prezident Barack Obama byl moudřejší, neboť aspoň v jeho blízkém okolí byli pastoři bílých evangelikálů dobře viditelní. Jak ale upozorňuje článek, z nějž čerpal i tento text, příkop v americké společnosti je po období Donalda Trumpa tak hluboký, že spojení evangelikalismu a agendy Demokratické strany se zdá v současné situaci jako nesmyslné a nemožné. Ani Bidenova snaha o pestrost jeho kabinetu tento příkop nepřeklenula.

Zdeněk Vojtíšek

Náboženský infoservis
info.dingir.cz

Joe Biden, zdroj wikipedie.org

Olomoucká diecéze Církve československé husitské
vypisuje vyhledávací řízení na pozici**správce chaty a kaple na Ostravici
na DPP**

Požadavky:

- zakotvenost v CČSH
 - zdravotní způsobilost
 - zodpovědnost, komunikativnost, kreativita
 - mobilita a flexibilita
 - trestní bezúhonnost doložená výpisem z rejstříku trestů
- Předpokládaný termín nástupu je 1. 4. 2021.

Náplň práce:

viz www.ccsholomouc.cz.
Více informací na tel.: 737 905 519
nebo e-mailu: ccsh.ostrava-bela@centrum.cz.

Příhlášky k vyhledávacímu řízení obsahující životopis a motivační dopis zašlete nejpozději do **1. 3. 2021** (rozhodující je datum podání) prostřednictvím e-mailové adresy dieceze.olomouc@ccsh.cz nebo poštou na: Olomoucká diecéze Církve československé husitské, Žilinská 113/5, 779 00 Olomouc.

